

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 286/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. sygn. (...)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>1. art. 53 ust. 1 Ustawy poprzez jego niezastosowanie i błędne zakwalifikowanie zachowań oskarżonego jako odrębnych przestępstw,</p> <p>2. art. 53 ust. 2 Ustawy poprzez jego zastosowanie, mimo istnienia okoliczności wyłączającej stosowanie tego przepisu, nadto zaś, poprzez jego zastosowanie w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>sytuacji, gdy dowody przeprowadzone w sprawie nie pozwalają na przyjęcie typu kwalifikowanego przestępstwa,</p> <p>a z ostrożności:</p> <p>3. art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wytworzone środki odurzające pozwoliłyby na odurzenie nie mniej niż 931 osób, - środki odurzające, jakie pozwany usiłował wytworzyć z roślin jeszcze nie przerobionych wystarczyłyby na odurzenie nie mniej niż 153 osób 			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Co do zasady apelacja obrońcy skupia się wokół zarzutu błędnej kwalifikacji prawnej czynu oraz kwestionowania przyjęcia znamienia kwalifikującego w postaci znacznej</p>				

ilości środków
odurzających.

Odnosząc się do
zarzutu błędnej
kwalifikacji prawnej
czynu należy uznać,
że jest on
bezzasadny w
stopniu oczywistym,
zaś forsowanie tezy,
że wytworzenie
narkotyków, a
następnie ich
sprzedaż winna być
kwalifikowana jako
jeden czyn jest nie
tylko bezzasadna, ale
pozbawiona logiki.

Na wstępie należy
obrońcy zobrazować
bieg czynów
[odrębnych]
związanych z
przestępczością
narkotykową:

- wytworzenie
narkotyku [art. 53
ustawy o
przeciwdziałaniu
narkomanii, dalej
"ustawa" lub
"u.p.n."]

- przywóz, wywóz,
przewóz,
wewnątrzwspólnotowe
nabycie [art. 55
ustawy]

- wprowadzanie
do obrotu środków
odurzających [art.
56 ustawy]

- udzielanie innym
osobą środków
odurzających [art.
58 ustawy].

Z kolei, nie ulega wątpliwości, że działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego należy uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 komentowanej ustawy w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. (wyrok SA we Wrocławiu z 19.02.2015 r., II AKa 12/15, LEX nr 1661273). Przy czym, oczywistym jest, że aby wytworzyć konopie należy użyć do nich odpowiednich narzędzi do tego służących, stąd też Sąd Okręgowy w P. w sposób prawidłowy zakwalifikował przestępstwa zarzucane w pkt 1 do 3 aktu oskarżenia jako jeden czyn. Na aprobatę, co do problematyki zastosowanie adekwatnej kwalifikacji prawnej czynu, zasługuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone w wyroku z 11.01.2018 r., II AKa 555/17 (LEX nr 2490942), w

którym przyjęto, że posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z przestępstwami określonymi w art. 53, 55, 56, 58 i 59 komentowanej ustawy, nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw). Nie można bowiem np. przewozić lub udzielić środka odurzającego, którego się nie posiadało (czyn współkarany uprzedni). Natomiast konsekwencją wytworzenia środka odurzającego jest jego posiadanie (czyn współkarany następczy). Posiadanie należy traktować jako współkarane, gdy z przestępstwem głównym łączy je bliskość czasowa i więź sytuacyjna. Rozerwanie tej więzi powoduje, że zachodzi realny zbieg przestępstw.

Jednakże brak jest jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby uznać, że udzielanie środka odurzającego innym osobom w celu korzyści majątkowej miałyby stanowić

jeden czyn.
Przestępstwo
określone w
przepisie art. 53
ust. 1 u.p.n.
ma charakter
wieloodmianowy
(przewiduje kilka
form przestępczego
zachowania) oraz
wieloczynowy
(przestępcze
zachowanie sprawcy
składa się z
poszczególnych
czynów w znaczeniu
naturalnym,
odpowiadających
jednemu czynowi w
znaczeniu
prawnym). Jest
ono dokonane z
chwilą wytworzenia,
przetworzenia albo
przerobienia
środków
odurzających lub
substancji
psychotropowych
albo przetworzenia
słomy makowej.
Jest to przestępstwo
materialne
znamienne
skutkiem, którym
jest uzyskanie
gotowego produktu
zdatnego do użycia.
Zatem w tym
miejscu kończy się
bieg przestępstwa
określonego w art.
53 ust. 1 u.p.n.
- w momencie
uzyskania gotowego
narkotyku. Wobec
tego dalsze losy
gotowych i
wytworzonych
środków

odurzających, czynią te niezależnymi, a więc podlegają odrębnej karalności za kolejne czyny np. wprowadzenie ich do obrotu, udzielenie innym osobom, przewóz. Taka konsekwencja wynika także z oceny stopnia społecznej szkodliwości tych czynów, które nie mają względem siebie waloru jednoznacznie dominującego.

Wobec powyższego stanowisko obrońcy jest bezzasadne, bowiem nie można było zakwalifikować jako element czynu ciągłego zachowań polegających na dalszej, incydentalnej odsprzedaży wytworzonych środków, bowiem zachowania te są poza zasięgiem wyżej wymienionego przestępstwa.

Podkreślić należy przy tym, że warunkiem zastosowania art. 12 jest ustalenie, że sprawca podjął wiele zachowań, które się składają na jeden czyn, czego nie można było ustalić w tym wypadku, uwzględniając, że czyn określony w art. 53 ust. 1 u.p.n. kończy swój

bieg w momencie
wytworzenia
narkotyku.

Kolejnym zarzutem
jest ustalenia
znamienia
kwalifikującego w
postaci wytworzenia
znacznej ilości
narkotyków.

Punktem wyjścia do
niniejszych
rozważań jest
bezsporny stan
faktyczny, że
oskarżony
wytworzył 456,57 g
i usiłował wytworzyć
dodatkowe 76,46
g. Niewątpliwie
znaczna ilość środka
odurzającego w
rozumieniu
przepisów ustawy
o przeciwdziałaniu
narkomanii oznacza
ilość

ponadprzeciętną
odnośnie masy tego
środka, rodzaju
i przeznaczenia.

W orzecznictwie
spotyka się również
stanowisko, że ilość
środków

odurzających lub
substancji

psychotropowych,
która mogłaby
jednorazowo

zaspokoić potrzeby
co najmniej
kilkudziesięciu osób
uzależnionych, jest

"znaczną

ilością" [wyrok SA

w Warszawie z
25.04.2018 r., II

AKa 73/18, LEX

nr 2490962.]. Przy czym, linia orzecznicza, w myśl której dopiero środki mogące odurzyć kilka lub kilkanaście tysięcy osób wyczerpują znamię znacznej ilości, jest odosobniona, pozostaje w sprzeczności z linią orzeczniczną tak sądów powszechnych, jak i Sądu Najwyższego, a zatem wcześniejszy pogląd należy uznać za dominujący i trafny. Warte jest również w tym miejscu zacytowania postanowienie SA w Krakowie z 8.10.2014 r., II AKz 373/14, KZS 2014, nr 10, poz. 59. zgodnie z którym "skoro jednym z fudymentów zasady zaufania obywatela do państwa i stosowanego przez nie prawa, jest to, że obywatel może zakładać, iż treści obowiązującego prawa są dokładnie takie, jak to zostało ustalone przez sądy, zwłaszcza gdy ustalenie to zostaje dokonane przez Sąd Najwyższy, bo Sąd Najwyższy jest powołany do zapewnienia w ramach sprawowanego

nadzoru jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych i niedawno uchylił wyrok tutejszego Sądu z dnia (...) roku, w którym nie przyjęto kilkuset działek środków odurzających za ilość znaczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (sygn. akt II AKa 220/13), to i w badanej sprawie o 320 i 200 ml (porcji) "polskiej heroiny" nie można podzielić poglądu, że nie jest to ilość znaczna."

Mając na względzie wytworzoną ilość narkotyku [456,57 g] oraz wyżej wyrażone poglądy w orzecznictwie, Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że bez cienia wątpliwości taka ilość jest ilością znaczną, bowiem mając na względzie specyfikę tego narkotyku ilość ta będzie wystarczająca dla odurzenia ok. 1000 osób, co bezsprzecznie pozwala na ustalenie, że taka ilość jest ilością znaczną i do tego nie trzeba

wiedzy na poziomie specjalistycznym.

Rzecz jasna Sąd Apelacyjny miał na względzie, że jest tutaj mowa o narkotyku miękkim i w tej materii zgodzić się należy, z wyrokiem SA w Lublinie z 18.10.2012 r., II AKa 224/12, LEX nr 1237266 zgodnie z którym ilość środka pozwalająca na jednorazowe odurzenie ponad tysiąca osób, nawet w przypadku tzw. "miękkiego"

narkotyku, jest ilością znaczną w rozumieniu przepisów ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Na kanwie niniejszej sprawy, uznając zasadę, że jedną porcją narkotyku jest 0,5 g, wytworzona ilość porcji przez oskarżonego wynosić będzie 913. Z kolei uwzględniając zachowanie polegające na dodatkowym usiłowaniu wytworzenia względem 76,46 g [152 porcje] środków - daje to sumę ponad 1000 porcji. Z kolei odnośnie przestępstwa

usiłowania -
możliwą do
uzyskania ilość
ustalono na
podstawie badań
biegłego z dziedziny
chemii (k.144, pkt 7
wniosków opinii).

Obrońca podniósł
również kwestie
obecności substancji
psychoaktywnej w
wytwarzanych
środkach. Opinia
biegłego z dziedziny
chemii wskazała na
procentową
zawartość substancji
psychoaktywnej w
badanym suszu
roślinnym (k.143),
określając, że wynosi
on w granicach
od 6 aż do 18
procent substancji
czynnej (...). Przy
czym jak przyjął
w swoim wyroku
Sąd Najwyższy z
dnia 11 października
2017 r. w sprawie
III KK 73/17: 5
miligramów (...) jest
minimalną dawką
zdolną do wywołania
stanu odurzenia u
osób przyjmujących
tę substancję po
raz pierwszy z
zastrzeżeniem, że
u osób wrażliwych
dawka ta może
wywołać reakcje
ostrzejsze. Wskazuje
się również, że
dla obliczenia dawki
aktywnej (tj. zdolnej
do jednorazowego
odurzenia osoby

zażywającej ją po raz pierwszy) dla środków płynnych, sypkich o formie nieregularnej o masie powyżej 1 grama oblicza się ilość dawek poprzez podzielenie masy (objętości) substancji aktywnej przez masę (objętość) minimalnej dawki, tj. 5 mg (...) (W. K. i inni: Badania narkotyków, cz. II, Problemy 13 kryminalistyki 243/04, s. 19). Sąd Apelacyjny w P. w pełni aprobuje to stanowisko, wobec czego uznaje zdolność do odurzenia przez zabezpieczone narkotyki takiej ilości osób, która pozwala na przyjęcie znamienia "znacznej ilości".

Działania polegające na uprawie konopi, a następnie wytwarzaniu z nich środka odurzającego należy uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 u.p.n. w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. [LEX nr 2490115 - wyrok SA

w Lublinie z dnia 27
marca 2018 r.

Rzeczywiście znamię
w postaci „znaczej
ilości” nie ma
definicji ustawowej
w ustawie o
przeciwdziałaniu
narkomanii, ani
w innych akcie
prawnym, o
równorzędnej
randze, która z
uwagi na
przybliżoną materię
regulacyjną, dałoby
się zastosować w
sprawach tzw.
narkotykowych. W
efekcie wypełniając
konkretną treścią
owo znamię [a
więc ustaleniami
faktycznymi] należy
posiłkować się
stanowiskiem
judykatury lub
poglądami doktryny,
czego oskarżony jako
laik w sprawach
prawniczych nie
musi znać, co
nie oznacza, że
działa w jakiejś
nieświadomości.
Należy odwołać
się do jego
doświadczenia
życiowego, aby
przesądzić, że
uprawianie, a
następnie
wytwarzanie
marihuany, w tym
kraju jest
procederem
nielegalnym, tym
bardziej, że mówimy
o ilości tego środka,

które bardzo mocno wykraczają poza ramy indywidualnych potrzeb.

Przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić z zamiarem bezpośrednim, przy czym z zamiarem ewentualnym w zakresie wytworzenia znacznej ilości narkotyków, a więc sprawca przewiduje, że z uprawianych krzewów konopi innych niż włókniste wytworzył sporą ilość, dużą ilość [synonimy słowa znaczne] i na to godził się, a znacność w jego świadomości wynikała z faktu wytworzenia w rozmiarach wykraczających poza granice zaspokojenie bieżących potrzeb osoby zażywającej ten środek. W konsekwencji, nie może być mowy, że norma prawna wynikająca z tego przepisu ma charakter niedookreślony na takim pułapie, że nie spełnia warunków gwarancyjnych, zawartych w

Konstytucji RP lub o charakterze konwencyjnym.			
Wniosek			
<p>1. przyjęcie czynów 1-4 opisanych aktem oskarżenia za popełnione w warunkach czynu ciągłego, z uwzględnieniem czynu z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (dalej jako Ustawa) i z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy jako współkaranych i finalnie przypisanie oskarżonemu sprawstwa przestępstwa z art. 53 ust. 1 Ustawy w zw. z art. 59 ust. 3 Ustawy w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k., polegającego na tym, że w okresie od nieustalonego dnia w (...) r. w miejscowości P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy oskarżony uprawiał konopie inne niż włókniste zaliczane do środków odurzających grupy I-N i IV-N, a następnie po osiągnięciu dojrzałości przez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

kwiatostany zebrał je i wysuszył, przez co wytworzył środki odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 465,77 gramów, z czego M. W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środków odurzających w postaci marihuany w ilości 5 gram za cenę 150,00 zł, a D. - osobie nieznaney z nazwiska, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środków odurzających w postaci marihuany w ilości 20 gram za cenę 600,00 zł, a nadto usiłował wytworzyć dalsze środki odurzające w postaci marihuany w ilości nie mniej niż 76,46 gramów tych środków, czego nie dokonał z uwagi na ujawnienie plantacji przez funkcjonariuszy Policji, ewentualnie:

2. przyjęcie czynów 1-4 opisanych aktem oskarżenia za popełnione w warunkach czynu ciągłego, z uwzględnieniem czynu z art. 54 ust. 1 Ustawy jako współukaranego i finalnie przypisanie

oskarżonemu
sprawstwa
przestępstwa z art.
53 ust. 1 Ustawy w
zw. z art. 59 ust. 3
Ustawy i art.

63 ust. 1 i 3 Ustawy
w zw. z art. 12 §
1 k.k. i art. 11 § 2
k.k. polegającego na
tym, że w okresie
od nieustalonego
dnia w (...) r.
w miejscowości P.
działając w krótkich
odstępach czasu,
w wykonaniu z
góry powziętego
zamiaru, wbrew
przepisom ustawy
oskarżony uprawiał
konopie inne niż
włókniste zaliczane
do środków
odurzających grupy
I-N i IV-N,
a następnie po
osiągnięciu
dojrzałości przez
kwiatostany zebrał
je i wysuszył,
przez co wytworzył
środki odurzającego
w postaci suszu
konopi innych niż
włókniste w ilości
nie mniejszej niż
465,77 gramów, z
czego M. W.
w celu osiągnięcia
korzyści majątkowej
udzielił środków
odurzających w
postaci marihuany
w ilości 5 gram
za cenę 150,00 zł,
a D. - osobie
nieznanej z nazwiska
w celu osiągnięcia

korzyści majątkowej udzielił środków odurzających w postaci marihuany w ilości 20 gram za cenę 600,00 zł, a nadto usiłował wytworzyć dalsze środki odurzające w postaci marihuany w ilości nie mniej niż 76,46 gramów tych środków, czego nie dokonał z uwagi na ujawnienie plantacji przez funkcjonariuszy Policji,

3. wymierzenie oskarżonemu za czyn opisany w pkt 1 bądź 2 petitum apelacji:

a. kary mieszanej trzech miesięcy pozbawienia wolności i dwóch lat ograniczenia wolności,

b. kary grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł,

orzeczenie od oskarżonego nawiązki w kwocie 2 000,00 zł na rzecz STOWARZYSZENIE (...),

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Zgłoszone wnioski przez obrońcę postulowały ujęcie jako element jednego czynu zachowania polegającego na odpłatnym udzieleniu narkotyków, co nie mogło zasługiwać na aprobatę, zgodnie z powyższym wywoдем Sądu Apelacyjnego. Na aprobatę również nie mogła zasługiwać próba forsowania kwalifikacji prawnej, z pominięciem znamienia kwalifikującego przestępstwa jako wytworzenie "znaczej ilości" narkotyków, a to z uwagi na zabezpieczoną ilość narkotyków oraz ich zdolność do odurzenia bardzo dużej ilości osób. Wobec niezasadności tych zarzutów, brak było możliwości przyjęcia innej kwalifikacji prawnej, a w konsekwencji kary, o którą postulował obrońca.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd Apelacyjny w pkt 2 wyroku utrzymał wyrok w mocy co do winy oskarżonego za przypisane czyny.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Powodem utrzymania w mocy w wyżej wymienionym zakresie była niezasadność zarzutów obrońcy, który w sposób błędny postulował o połączenie czynów wytwarzania środków odurzających i ich udzielania w celu uzyskania korzyści		

<p>majątkowej. Obrońca również niezasadnie kwestionował ustalenia, że wytworzone narkotyki były ilością znaczną. Wobec tego w zakresie tych zarzutów Sąd Apelacyjny w pełni zaaprobował ustalenia Sądu Okręgowego i utrzymał zasadniczo wyrok w mocy.</p>		
<p>1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd Apelacyjny w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżony wyrok w pkt I na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 60§2 k.k. i art. 60§6 pkt 2 k.k. i w zw. z art. 57§2 k.k. nadzwyczajnie złagodził karę i wymierza oskarżonemu karę 1 [jednego] roku i 5 [pięciu] miesięcy pozbawienia wolności, jak również w pkt IX uchylił orzeczoną karę łączną i</p>		

wymierzył oskarżonemu nową karę łączną 1 [jednego] roku i 6 [sześciu] miesięcy pozbawienia wolności.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Sąd Apelacyjny, działając z urzędu z uwagi na możliwość orzekania na korzyść oskarżonego, uznał, że orzeczona wobec M. K. kara była nadmiernie surowa, a zatem konieczne było skorzystanie z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, o której mowa w art. 60 §2 k.k. W ocenie Sądu Apelacyjnego należy zwrócić uwagę na społeczną szkodliwość czynu zabronionego przede wszystkim mając na względzie rodzaj wytworzonego środka odurzającego. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z tzw. narkotykiem miękkim, którego posiadanie, a nawet wytwarzania w niektórych krajach europejskich jest zdepenalizowane, zaś jego działanie na człowieka nie	

charakteryzuje się taką szkodliwością jak zażywanie narkotyków twardych. Co więcej, można spotkać powszechną opinię, że środek odurzający w postaci marihuany charakteryzuje się w ujęciu społecznym mniejszą szkodliwością niż legalny i powszechnie dostępny alkohol, który ma istotne działanie kryminogenne. Na uwagę zasługuje również fakt, że ziele konopi innej niż włóknistej [a właściwie działanie substancji czynnej (...)] obecnie wprowadzone zostało do obrotu farmaceutycznego w Polsce i stanowi powszechnie dostępny lek na wybrane schorzenia. Te okoliczności są bardzo istotne z punktu widzenia wymiaru kar za przestępstwa, gdzie ich przedmiotem jest ziele konopii innej niż włóknistej. Co również jest kluczowe w niniejszej sprawie - zgodnie z opinią biegłego, który badał nośniki elektroniczne zabezpieczone u oskarżonego - brak

jest śladów, aby przedmiotowe narkotyki były wytwarzane w celu wprowadzenia ich do obrotu, co znaczy, że za działalnością oskarżonego nie stała żadna grupa przestępcza, zaś wytwarzał on środki głównie na własny użytek.

Bezsprzeczne jest że udzielenie odpłatne środków odurzających w niniejszej sprawie miało jedynie charakter incydentalny.

Wobec powyższego szkodliwość społeczna czynu ulega znacznemu osłabieniu, zaś motywacja sprawcy staje się okolicznością łagodzącym, bowiem motywem wytwarzania narkotyku była jedynie chęć zabezpieczenia własnych potrzeb i własnego uzależnienia, z którym boryka się oskarżony. Zatem właśnie to uzależnienie jest kluczowym czynnikiem kryminogennym w przypadku oskarżonego, a zatem jego własne przestępstwo było skierowane tak

naprawę przeciwko
jemu samemu.
Wobec tego
niezasadnym jest
skazywanie takiej
osoby na
długotrwałą,
bezwzględną
izolację, bowiem
oskarżony nie jest
osobą
zdemoralizowaną i
nie wymaga
intensywnych
oddziaływań
penitencjarnych. Na
uwagę zasługiwała
również postawa
sprawcy, który
przyznał się do
popelnienia
zarzucanego czynu.

Z wyżej
wymienionych
względów Sąd
Apelacyjny obniżył
karę za czyn
przypisany w pkt I
zaskarżonego
wyroku, orzekając za
ten czyn karę 1
roku i 5 miesięcy
pozbawienia
wolności, co
rzutowało na karę
łącną, która
należało wymierzyć
w wymiarze 1
roku i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności przy
zastosowaniu zasady
asperacji. Taki
wymiar kary był
przede wszystkim
motywowany
umożliwieniem
oskarżonemu
odbywania jej w

systemie dozoru elektronicznego, o który oskarżony winien się ubiegać.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Z uwagi na wymierzoną karę izolacyjną i sytuację majątkową oskarżonego, jak również orzeczenie na korzyść oskarżonego w zakresie kary - Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów Sądowych za postępowanie odwoławcze, jak również z uwagi na obniżenie wymiaru	

	kary - wymierzył stosowną opłatę za obie instancje w wysokości 300 złotych na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.
7. PODPIS	
P. G. G. N. K. L.	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia (...) r. w sprawie (...)		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana